

Sygn. akt V U 839/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Stanisław Pilarczyk

Protokolant Anna Sobańska

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2016 r. w Kaliszu

odwołania R. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 23 maja 2016 r. Nr (...)

w sprawie R. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o świadczenie przedemerytalne

Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., z dnia 23 maja 2016 roku, znak (...), w ten sposób, że przyznaje wnioskodawczyni R. S. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 13 kwietnia 2016 roku.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 maja 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., odmówił wnioskodawczyni R. S. prawa do świadczenia przedemerytalnego, ponieważ zdaniem organu rentowego stosunek pracy pomiędzy wnioskodawczynią a jej pracodawcą nie został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła R. S., domagając się przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego. Organ rentowy, w odpowiedzi na odwołanie wnioskodawczyni, wniósł o jego oddalenie.

Sąd poczynił następujące ustalenia:

Wnioskodawczyni R. S. od dnia 4 sierpnia 1992 roku do dnia 30 listopada 2013 roku była zatrudniona w spółce z o.o. (...)w K.. Ostatnio była zatrudniona jako pracownik ochrony.

Przyczyna wypowiedzenia umowy o pracę R. S. była reorganizacją pracy w spółce (...), polegającą między innymi na likwidacji stanowisk pracy pracowników ochrony, w związku z przejęciem ochrony spółki (...)przez podmiot zewnętrzny. W związku z przejęciem zadań ochrony przez podmiot zewnętrzny, spółka (...)wypowiedziała umowę wszystkim 4 pracownikom spółki, którzy byli zatrudnieni w charakterze pracowników ochrony. Na miejsce tych pracowników, w tym na miejsce wnioskodawczyni, nikt nie został zatrudniony. Jedynie konieczność reorganizacji w spółce i konieczność zmniejszenia zatrudnienia były wyłącznymi przyczynami wypowiedzenia wnioskodawczyni umowy o pracę przez spółkę (...)(dowód – świadectwo pracy wnioskodawczyni; pisemne wypowiedzenie umowy o

pracę R. S.z podaniem przyczyn wypowiedzenia – akta osobowe wnioskodawczyni; zeznania prokurenta spółki (...).B. J.[00:13:25][00:25:21]; zeznania R. S. [00:02:41][00”10:51; zaświadczenie spółki (...)- k. 23 akt sądowych).

Na dzień 30 listopada 2013 roku wnioskodawczyni udowodniła 35-letni okres składkowy, nieskładkowy i uzupełniający.

Od dnia 17 lipca 2015 roku do dnia 31 marca 2016 roku wnioskodawczyni była zarejestrowana jako bezrobotna w Powiatowym Urzędzie Pracy w K. i pobierała zasiłek dla bezrobotnych przez ten okres i nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna. W dniu 7 kwietnia 2014 roku wnioskodawczyni pobrała zaświadczenie o okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych, a w dniu 12 kwietnia 2016 roku złożyła wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego.

(okoliczności niesporne)

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013 roku, poz. 170 j.t. ze zmianami), prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy, z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn.

W myśl ustępu 2 cytowanego wyżej art. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku za okres uprawniający do emerytury, o którym mowa w ust. 1, uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku, o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227 z późniejszymi zmianami), zwanej dalej ustawą o emeryturach i rentach z FUS.

Natomiast w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu 2, świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1. nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;
2. w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;
3. złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 29 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2016 roku, poz. 645 j.t. ze zmianami) ilekroć w ustawie jest mowa o przyczynach dotyczących zakładów pracy oznacza to:

- a) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn nie dotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 czerwca 1974 roku – Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 roku, poz. 1502, z późn. zm.), w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników;
- b) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych;

c) wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w przypadku śmierci pracodawcy lub gdy odrębne przepisy przewidują wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w wyniku przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę i niezapropozowania przez tego pracodawcę nowych warunków pracy i płacy;

d) rozwiązanie stosunku pracy przez pracownika na podstawie art. 55 § 1¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 roku – Kodeks pracy, z uwagi na ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków wobec pracownika.

W niniejszej sprawie, co wykazało postępowanie dowodowe, do rozwiązania stosunku pracy z wnioskodawczynią doszło z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, a więc wnioskodawczyni spełniła jeden z wymogów do przyznania świadczenia przedemerytalnego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5 cytowanej ustawy o świadczeniach przedemerytalnych. Pozostałe wymogi do przyznania tego świadczenia nie były sporne, a wnioskodawczyni spełnia te wymogi.

W tej sytuacji, zgodnie z art. 7 ust. 1 cytowanej ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, wnioskodawczyni należało przyznać to świadczenie od dnia 13 kwietnia 2016 roku. Mając powyższe na względzie zgodnie z art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zaskarżona decyzja podlegała zmianie i orzeczono jak w wyroku.